

Uit de oude doos deel 12

Heeft U dat nou ook?

Buurtbewoners verklaren me voor gek. Je hoort ze denken: "Het lijkt wel of dat mens getrouwd is met d'r hond . Je ziet haar én de hond of de hond én haar."

Even binnenwippen voor een gesprekje en een bakje koffie kan alleen vanaf 13.00 uur. Weet U waarom? Wel.... Omdat de ochtend aan m'n hond wordt besteed. Dan trimmen we, dan fietsen we, dan spelen we en nemen even de noodzakelijke áppel-oefeningen door. Vindt U dat gek? Ik niet.

Mijn hond is zo direct zeven jaar en ik geniet elke dag van hem! Ach, weet U, het is een beetje een mallotige hond. Als hij er is, is hij er ook echt, als U begrijpt wat ik bedoel. Heel soms is hij ziek en dan voel ik mij ook beroerd. Na de 2 operaties die hij moest doormaken hebben mijn man en ik bij hem gewaakt.

Te sentimenteel vindt U ? Ik niet!

Zeven jaar geleden doorkruisten wij heel Nederland op zoek naar een in onze ogen goede fokker: en die vonden we! We vonden een fokster die werkelijk uit hobby fokte, veel van haar honden hield en dientengevolge ook leuk met ze omging. Op de een of andere manier vielen onze ogen onmiddellijk op een 3 weken oude pup. Dát was hem en die wilde ik hebben. De rest van de tijd liep hij dan ook gemerkt met een nagellakstip rond.

Voor ons niet nodig: we hadden dat eigzinnige warrige hoofd nog uit duizend pups herkend. We hebben nog nooit spijt gehad van onze keuze.

Consequent opvoeden, tja, dat was/is wel nodig, want de baas spelen dat deed/doet hij nogal graag! Doch we plukken dagelijks de vruchten van deze opvoeding. Voor ons is het een moord-hond gekocht bij een fantastische fokster.

Het is mijn stelligste overtuiging dat het gelijk moet klikken met een hond. Liefde op het eerste gezicht zo gezegd. Daarna kan in alle rust een hechte band groeien.

Vindt U dat overdreven? Ik niet!

Onderstaand gedicht draag ik op aan m'n hond, Eén van de belangrijkste leden van mijn gezin.

*Drie weken oud was je toen we kennismaakten
En je heel even je drukke bezigheden staakte
Onbeholpen maar toch met een zekere arrogantie kwam je ons bekijken
Zouden we je als bazen wel wat lijken
Je zocht ons uit, is het niet?
Je vond jezelf toen al een hele Piet
Jij was de pup die we hadden gezocht
Dat maffe koppie; we waren gelijk verkocht
Als we toen eens hadden geweten wat ons te wachten stond
Ja jongen, het eerste jaar maakte je het wel erg bont
De weg naar de dierenarts konden we wel dromen
Zou daar ooit nog een eind aan komen?
Gelukkig was dat wel het geval
We kwamen uit dat diepe dal*

*Misschien dat dat één van de redenen is dat ik zo van je genieten kan
Elke dag weer dat koppie dat zegt: Nou komt er nog wat van
Je bent voor ons de liefste hond die er bestaat
Al zal ik wel nooit precies weten wat er door dat koppie gaat
Alhoewel; je tomeloze energie en grenzeloze genegenheid zegt mij genoeg
Gelukkig Nieuwjaar makker, hopelijk hebben we nog heel wat jaartjes voor de boeg.*

Clubblad NSC Dec.1989

T.Y. de Kroon, Almere-Buiten